

I lutego 1927 r.

URZĄD PATENTOWY

B65b, 251/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 4616.

Kl. 53 b 3.

Karl Teichmann
(Nowy Bytom, Polska).

Zamknięcie naczyń do konserwowania lub podobnych zbiorników.

Zgłoszono 6 października 1925 r.

Udzielono 9 kwietnia 1926 r.

Wynalazek dotyczy zamknięcia w naczyniach do konserwowania lub tym podobnych z wieczkiem, które służy jako zbiornik płynu. Wieczko posiada na dnie otwór dla przejścia cieczy oraz skierowaną do góry nasadę rurową, przez którą wychodzi znajdujące się w zbiorniku powietrze. Na pokrywie zbiornik wieczka posiada otwór do napełniania płynem; otwór przechodzi przez występ nasady, który nazewnątrż zaopatrzony jest w gwint do nasadzenia węża pompy powietrznej lub podobnego przyrządu; przed wypompowaniem powietrza otwór zamyka się zapomocą zaworu. Dźwignia połączona jest z zaworem nieuszczelnie, przez co można wywołać dopływ powietrza do zbiornika wieczkowego.

W drugiej formie wykonania wynalazek przedstawia się w ten sposób, że wieczko

składa się z dwóch części w celu łączenia lub odejmowania dna z pokrywką, dzięki czemu wieczko daje się łatwo oczyścić. Dla kontrolowania szczelności zamknięcia znajduje się w dnie wieczka jeszcze próżniomierz ze skalą, który składa się z rurki szklanej, zamkniętej na górze a zwężającej się na dolnym końcu. Rurkę tę napełnia się tym samym płynem, jakiego użyto do konserwowania w zbiorniku, jednakowoż nie w całości, a w ten sposób, żeby pozostałe w niej powietrze mogło się rozszerzać: wtedy bowiem słup cieczy w rurce opada i ustawia się na poziomie odpowiadającym danej próżni, która jednak w razie nieuszczelności zbiornikowego wieczka doznaje większej lub mniejszej przerwy. Korzystnie jest zapobiec temu do pewnego stopnia przy napełnianiu gorącym materiałem, przezna-

czonym do konserwowania w ten sposób, że po wypompowaniu powietrza zakłada się przyciskowy zawór a na nasadę, służącą do przytwierdzenia pompy — naśrubek. Po oziębieniu naczynia do konserwowania znów usuwa się przycisk i pomocniczy naśrubek i nakłada się dźwignię bezpieczeństwa.

Korzystnie jest materiał przeznaczony do włożenia i odnośny płyn wprowadzać do naczynia konserwującego w gorącym stanie, a dopiero potem wypompować powietrze, gdyż w ten sposób po ochłodzeniu osiąga się lepszą próżnię.

Na rysunku przedstawiony jest przykład wykonania wynalazku. Na fig. 1 i 2 w dwóch formach wykonania w przekroju podłużnym. Fig. 3 przedstawia przekrój przez przycisk do nakładania na zawór, fig. 4 — przynależny do tego naśrubek zakapturzony.

W wykonaniu według fig. 1 przeznaczone do przechowywania środka spożywcze wprowadza się w znany sposób do naczynia lub zbiornika a i napełnia zbiornik całkowicie, nie ulegającym zepsuciu płynem. Zbiornik a przykrywa się pokrywką b , najkorzystniej dziurkowaną pokrywką szklaną, aby ograniczyć podnoszenie się drobnych cząstek materiału włożonego, wywołane przez napór. Zbiornik a posiada prócz tego wypukłość c do nakładania pierścienia uszczelniającego d , a właściwe wieczko do zamykania e łączy się z wypukłością zapomocą kilku uchwyty. Wieczko e posiada dno f , które również wstrzymuje podnoszący się do góry znajdujący się wewnątrz materiał, z otworem g i sięgającą do góry nasadą rurową h , nadto otwór do napełniania i , którego nasada k zaopatrzona jest nazewnątrz w gwint śrubowy w celu nasadzania węża pompy powietrznej, po uprzednim włożeniu gumowego zaworu m na otwór do napełniania i .

Przed nałożeniem zaworu m wprowadza się odnośny, nie ulegający zepsuciu płyn przez otwór do napełniania i , i całko-

wicie napełnia zbiornik a aż do nasady rurowej h , a przez to wypędza się powietrze przez nasadę rurową h . Po włożeniu zaworu m zapomocą połączonej z nasadą k pompy powietrznej można wywołać zupełną próżnię powietrzną.

Dźwignia o służy wskaźnikiem utrzymanej próżni i zaopatrzona jest w zgrubienie kulowe n , które nakłada się lub zdejmuje z zaworu m . Mianowicie skoro tylko z jakiegokolwiek powodu nad powierzchnią cieczy w zbiorniku wieczkowym e zbierze się powietrze, zawór m rozluźnia się, a kula n opuszcza się ku dołowi — aż do górnej części zbiornika e . Mimo to materiał zawarty w zbiorniku a nie może ulec zepsuciu, ponieważ zamknięcie przy pomocy płynu w nasadzie rurowej h zapobiega przenikaniu powietrza do zbiornika a . Należy więc tylko znów wypompować powietrze.

Dźwignia zamykająca służy równocześnie do otwierania naczynia lub zbiornika a , gdyż przez naciśnięcie kul n rozluźnia się zawór m i powietrze napływa przez otwór i .

W wykonaniu według fig. 2 zamknięcie jest o tyle zmienione, że zbiornik e' z dnem f' składa się z dwóch części, a koło nasady rurowej h' w dnie f' , dla lepszego doglądania zawartości cieczy, znajduje się płynny próżniomierz ze skalą, składający się z nakładanej na dno f' rurki szklanej p , która na górnym końcu jest zamknięta, a na dolnym otwartym końcu zwężona i którą napełnia się tym samym płynem, jaki znajduje się w naczyniu do konserwowania a , ale nie zupełnie, lecz mniej więcej do podziałki o na skali. Przy wypompowaniu powietrza z naczynia przez włączenie pompy powietrznej lub t. p. przyrządu do nasady powietrze, znajdujące się jeszcze w rurce p , silnie się rozrzedza, słup cieczy spada do odpowiedniej próżni. W razie nieszczelnego zamknięcia słup cieczy podnosi się i w ten sposób oznajmia dostęp powietrza. Dno f' ześrubowuje się ze zbiornikiem e' . Zawór

m może posiadać zagłębienie, dzięki któremu można osiągnąć lepsze działanie ssące na jego osadę.

Następnie wynalazek polega na tem, że przy wkładaniu na gorąco materiału przeznaczonego do konserwowania i po wypompowaniu powietrza na zawór *m* nakłada się przycisk *q*, przedstawiony na fig. 3, i przyśrubowuje do nasady rurowej *k* zapomocą naśrubka *r*, przedstawionego na fig. 4. Po zupełnem oziębieniu naczynia do konserwowania naśrubek *r* i przycisk *q* usuwa się i nasadza się dźwignię zabezpieczającą *o*, *n*.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zamknięcie naczyń do konserwowania (słoików) lub tym podobnych zbiorników z pokrywką w kształcie zbiornika cieczy, znamienne tem, że zbiornik do przechowywania (*a*) po napełnieniu go odnośnym płynem, przy włączeniu pierścienia uszczelniającego zamknięty jest pokrywką (zbiornikiem) (*e*), której dno (*f*) posiada otwór (*g*) i skierowaną do góry nasadę rurową (*h*) i która zaopatrzona jest w otwór do napełniania (*i*) i w nasadę (*k*) do wysysania powietrza, przyczem do pokrywy zbiornika wprowadza się tyle cieczy przez otwór (*i*), aż ta podejdzie do nasady rurowej (*h*), poczem otwór (*i*) zamyka się włożonym w na-

sadę (*k*) zaworem (*m*), na który, jako zabezpieczenie i jako środek do otwarcia zamknięcia, nakłada się dźwignię (*o*) zaopatrzoną w kulę (*n*) tak, że przy wejściu powietrza następuje rozluźnienie zaworu i opadnięcie kuli, co w celu otwarcia zamknięcia można spowodować także przez naciśnięcie ręką kuli (*n*).

2. Zamknięcie naczyń do konserwowania lub tym podobnych zbiorników według zastrz. 1, znamienne tem, że dno ze zbiornikiem składa się z dwóch części i oprócz skierowanej do góry nasady rurowej posiada cieczowy próżniomierz ze skalą, składający się z zamkniętej na górze, a otwartej na dole rury szklanej (*p*), w której powietrze się rozrzedza i która daje znać o nie szczelności przez podniesienie się cieczy.

3. Zamknięcie naczyń do konserwowania lub tym podobnych zbiorników według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że przy napełnianiu na gorąco materiałem, przeznaczonym do konserwowania, i po wypompowaniu powietrza, na zawór (*m*) nakłada się przycisk (*q*), który łatwo można dokręcać przez nałożenie zamknięcia śrubowego na nasadę rurową (*k*).

Karl Teichmann.
Zastępca: A. Bolland,
rzecznik patentowy.

